

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714214202
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8714214202.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu: E.Á. K., X.. XX.X.XXXX, L. XXX XX J., Y.K. XX, zastúpený advokátskou kanceláriou doc. JUDr. Ing. Petrom Grendelom, PhD., advokátskou kanceláriou, IČO: 35 064 145, Trieda SNP 42, 040 11 Košice, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, o zaplatenie 1.446,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/320/2014-104 zo dňa 10.5.2016, takto jednohlasne

rozhodol:

Ruší rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.446,48 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 23.9.2014 do zaplatenia, a to do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd r o z h o d n e do 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal dňa 17.12.2014 návrh na začatie konania o zaplatenie istiny 1.446,48 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 14.6.2014 došlo ku škodovej udalosti v Meste J.-Y. N. Č.. XX, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla J.-XXXCI patriacemu E. K., V. L. J.. Vinu ako aj zodpovednosť za poškodenie motorového vozidla J.-XXXCI si na mieste uznal vodič vozidla O. J., U.: J.-XXXCM pán O. R., L. J.. O škodovej udalosti bola na mieste spísaná správa o nehode. Držiteľ motorového vozidla-vinník škodovej udalosti dňa 1.6.2014 následne poveril poisťovňu Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s. uhradením vzniknutej škody z poistenia zodpovednosti z prevádzky svojho motorového vozidla (poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX).

3. Žalovaný dňa 11.5.2015 sa písomne vyjadril k návrhu a uviedol, že vykonal ohliadku poškodení motorového vozidla, na základe čoho stanovil kalkuláciu opravy na sumu 572,52 eur a dňa 17.6.2014 poukázal navrhovateľovi na jeho účet uvedenú sumu. Žalobca predložil žalovanému znalecký posudok č. XXX/XXXX vypracovaný A.. H.Á. S., ktorého predmetom bol výpočet výšky škody. Po doručení znaleckého posudku žalovaný žiadal navrhovateľa predložiť k preukázaniu výšky škody doklady za opravu poškodeného motorového vozidla, resp. vykonanie ohliadky, aby mohol posúdiť dôvodnosť nároku navrhovateľa na poskytnutie plnenia. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že návrh sa javí ako nedôvodný a žiada návrh zamietnuť, nakoľko žalobca odmietol riadne preukázať svoje uplatnené nároky na náhradu škody.

4. Aplikujúc ust. §§ 15 Zák. č. 381/2001 Zb., 442 ods. 1, 443, 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 488 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uzavrel, že Občiansky zákonník neurčuje poškodenému povinnosť predkladať účty a preukazovať pôvod náhradných dielov. Škoda podľa súdu prvej inštancie bola jasne, zrozumiteľne vyčíslená v znaleckom posudku a odôvodnená a žiaden právny predpis neukladá preukazovanie škody doložením účtov za opravu z dôvodov ako vyššie súd uviedol. Výška škody bola určená z cien nových náhradných dielov od autorizovaného dovozcu. Žalovaný vykonal ohliadku technického stavu motorového vozidla a jediným dôvodom neuhradenia uvedenej škody bol dôvod, že žalobca odmietol predviesť motorové vozidlo na ohliadku a nepredložil doklady týkajúce sa úhrad dielov. Okresný súd mal za to, že tento dôvod neuhradenia škody zo strany žalovaného neobstojí, je to len obrana, ktorá sa nezakladá na žiadnych právnych základoch, z toho dôvodu súd prvej inštancie návrhu žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

5. Podľa okresného súdu výška úrokovej sadzby v danom prípade predstavuje 5,05 % ročne odo dňa 23.09.2014 do zaplatenia. Keďže sa žalovaný ocitol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, má žalobca právo požadovať od neho úroky z omeškania.

6. Zároveň okresný súd v súlade s ust. § 151 O.s.p. ods. 3 vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom uviedol, že žalobca nesúhlasil s poskytnutým poistným plnením z dôvodu, že disponuje znaleckým posudkom o výpočte výšky škody, ktorá je vyššia ako výška škody priznaná žalovaným, a preto žiadal tento rozdiel doplatiť. Žalovaný na uvedené reagoval tak, že požiadal žalobcu o pristavenie poškodeného motorového vozidla na opätovnú ohliadku za účelom preukázania žalobcom požadovanej výšky škody. Žalobca túto žiadosť žalovaného neakceptoval s poukazom na fakt, že žalovaný už raz vykonal ohliadku vozidla a z uvedeného si mal možnosť stanoviť výšku škody. Pretože žalovaný trval na pristavení vozidla na doohliadku a doložení dokladov preukazujúcich výšku škody za účelom posúdenia, či bola zrealizovaná oprava a žalobca uvedené neakceptoval, nedošlo k dolikvidácii poistnej udalosti.

8. V uvedenom prípade žalobca poukázal na znalecký posudok H. S., ktorý sa zaoberal kalkuláciou výpočtu škody s cenovou hladinou autorizovaného servisu v regióne a s cenovou ponukou náhradných dielov. Tento stav potvrdil aj samotný znalec vo svojej výpovedi pred súdom s tým, že konajúci súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že zo znaleckého posudku vyplýva, že suma, ktorú určil v znaleckom posudku znalec je sumou, ktorú poškodený musí vynaložiť tak, aby vec uviedol do pôvodného stavu. S uvedeným tvrdením žalovaný nesúhlasil aj preto, že žalobca si podľa svojho tvrdenia v priebehu konania poškodené motorové vozidlo dal opraviť tak v nezmluvnom servise ale aj svojpomocne, uviedol ho do pôvodného stavu s veľkou pravdepodobnosťou za sumu nezodpovedajúcu sume v znaleckom posudku. Znaleckým posudkom preto nie je preukázaná skutočná majetková ujma, ktorá vznikla žalobcovi za poškodené vozidlo, ale je ním preukázaná kalkulácia nákladov, ktoré by vznikli v prípade ak by si žalobca dal opraviť poškodené motorové vozidlo u autorizovaného opravcu. S poukazom na vyššie uvedené preto nie je možné znalecký posudok pre účely preukázania výšky škody použiť a akceptovať tak, ako to urobil súd prvej inštancie.

9. Žalovaný žiadal opätovne pristaviť motorové vozidlo na doohliadku, a to s poukazom na § 15 zák. č. 381/2001 Zb., keď poškodený je povinný svoj nárok preukázať. Tento nárok môže podľa žalovaného poškodený preukázať tak, že pristaví motorové vozidlo po oprave k ohliadke za účelom, aby žalovaný zhodnotil akými náhradnými dielami a prácami bola realizovaná oprava vozidla a tiež aj predložením faktúry za opravu motorového vozidla. Z platného právneho stavu ako aj z judikatúry vyplýva, že žalobca musí preukázať skutočnú škodu, ktorá mu vznikla poškodením veci a následne uvedením do pôvodného stavu. Ak tento dôkaz nepreukáže, má žalovaný za to, že neuniesol dôkazné bremeno a konajúci súd mal žalobu zamietnuť, čo je v rozpore s § 205 ods. 2 písm. f).

10. Z doterajšieho tvrdenia žalobcu o vykonanej oprave poškodeného motorového vozidla nebolo podľa žalovaného preukázané, že žalobca uhradil za opravu poškodeného motorového vozidla sumu, ktorá je kalkulovaná výškou škody v znaleckom posudku. Preto možno považovať rozdiel medzi vykonanými opravami na vozidle a kalkulovanou výškou škody v znaleckom posudku za majetkový prospech žalobcu na úkor žalovaného. Žalovaný ma za to, že uvedenie poškodenej veci do pôvodného stavu neznamená jej akékoľvek zhodnotenie, ale iba zhodnotenie do stavu pred poškodením. Žalovaným poskytnuté

plnenie pre poškodeného vo výške 572,52 eur je vyjadrením majetkovej ujmy do stavu pred poškodením vozidla.

11. Okresný súd napriek tomu, že žalovaný žiadal vypočúť pána D., opravcu poškodeného motorového vozidla, nepripustil tento návrh a dokazovanie skončil s tým, že tento návrh smeroval k tomu, aby boli preukázané skutočné opravy, ktoré uviedli poškodené motorové vozidlo do pôvodného stavu. Žalovaný má za to, že okresný súd v rozpore s ust. § 205 ods. 2 písm. c) OSP neúplne zistil skutkový stav veci, keď odmietol vypočúť opravcu poškodeného motorového vozidla napriek tomu, že by týmto výsluchom mohol významnou mierou prispieť k zisteniu skutkového stavu veci, t. j. k výške ceny vykonanej opravy na poškodenom motorovom vozidle.

12. Rovnako žalovaný nesúhlasil s priznanou výškou úroku z omeškania, keď špeciálny predpis, a to zákon č. 381/2001 Zb. vo svojom ustanovení § 11 ods. 8 stanovuje povinnosť poisťiteľa uhradiť úroky z omeškania, a to len v prípade porušenia povinnosti stanovených ustanovení § 11 ods. 6 cit. zákona poisťovateľom. Pretože podľa žalovaného neboli z jeho strany porušené povinnosti, ktoré upravuje ust. ods. 6 citovaného zákona, kedy žalovaný ukončil prešetrenie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností, poskytnúť poisťné plnenie, oznámil poškodenému výšku poisťného plnenia ako aj písomne poskytol poškodenému vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poisťné plnenie mal súd prvej inštancie nárok žalobcu týkajúci sa úroku z omeškania zamietnuť.

13. Poukazujúc na uvedené preto v rámci svojho odvolacieho návrhu žalovaný žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol, alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie.

14. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného na námietku, že žalobca neumožnil opakovanú ohliadku vozidla za účelom skontrolovať rozsah a spôsob vykonania opravy uviedol, že na túto námietku nie je možné kvalifikovane reagovať, nakoľko žalovaný neuviedol na základe akého právneho predpisu je poisťovňa oprávnená kontrolovať rozsah a spôsob opravy, a teda či žalobca porušil svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov, alebo iba nechcel byť šikanovaný ako spotrebiteľ, keď pred tým už pristavil auto. Má za to, že toto právo si poisťovňa osobuje bez akéhokoľvek právneho titulu, keď žalovaný mal možnosť kontrolovať celý obsah škody spôsobom, ktorý si sám zvolil (ohliadka vozidla).

15. Uviedol, že rozpis nákladov, ktorý žalovaný zaslal žalobcovi v celkovej výške 600,00 eur nekalkuluje s dielami porovnateľnej kvality, ktoré boli na vozidle, ale s náhradami (replikami) od iných výrobcov, ktoré sú výrazne lacnejšie a samozrejme majú aj svoje nedostatky. Takýto rozpis nákladov nie je predpísaný žiadnym predpisom a podľa žalobcu sa jedná o nekalú prax, keď rovnaký cieľ - neoprávnené krátenie náhrady škody má zrejme aj sieť „zmluvných servisov“.

16. Poškodené diely na vozidle podľa žalobcu boli tzv. originálne diely výrobcu vozidla, ktoré boli pred nehodou v štandardnom technickom stave. Aby bola vec uvedená do pôvodného stavu, mali byť podľa názoru žalobcu k oprave použité náhradné diely identickej kvality.

17. To, že žalovaný vyčíta žalobcovi, že si zvolil opravu v servise, ktorý si slobodne vybral a opravu vykonal spôsobom, ktorý si slobodne zvolil, považoval žalobca za prejav arogancie voči spotrebiteľovi, ktorý nemá oporu v žiadnom právnom predpise. Uplatňovanie selektívneho princípu k jednotlivým typom servisov upravila už Smernica a Nariadenia z roku 2004, ktorá absolútne zrovnoprávňuje všetky subjekty podnikajúce v autoopravárstve. V rozpore s týmto predpisom sa žalovaný cíti byť oprávnený uvedeným spôsobom (zasielanie vlastných kalkulácií poškodeným) nepriamo diktovať nezávislým servisom nielen používanie neoriginálnych dielov, ale dokonca aj cenu práce. Žalobca má za to, že výška škody pre konkrétne vozidlo je zásadne vždy iba jedna a musí byť vyčíslená zákonným spôsobom napríklad znaleckým posudkom. Všetko ostatné považoval žalobca za praktiky poisťovne, ktoré nie sú v súlade so zákonom.

18. V ďalšom dal žalobca do pozornosti, že sa jedná o námietku uvedenú opakovane, keď celkový rozsah škody bol dokumentovaný už pri prvej ohliadke, akákoľvek dodatočná ohliadka (doohliadka) je neúčelná, pretože jednoducho už nie je čo dodatočne ohliadať. Rovnako žalobcovi nebolo známe, aký právny predpis oprávňuje poisťovňu „zhodnotiť“ rozsah a spôsob opravy a považoval takúto požiadavku za požiadavku nad rámec toho, čo žalovanému umožňuje právny poriadok.

19. Žalovaný svoje teoretické úvahy o možnom majetkovom prospechu žalobcu žiadnym relevantným spôsobom podľa žalobcu nepreukázal, keď žalovaný opakovane porovnával výšku opravy s cenou opravy s tým, že sa jedná o dva výrazy s odlišným významom, a teda nie je možné ich prosté porovnanie spôsobom, kde akákoľvek cena opravy je automaticky výškou ceny. Okrem toho žalovaný opomenul, že lacná oprava nevyhnutne znamená nižšiu hodnotu vozidla po oprave, a teda vznik údajného majetkového prospechu je viac než hypotetický.

20. Pokiaľ sa týka navrhovanej svedeckej výpovedi J. D., žalobca uviedol, že podľa všetkého žalovaný vychádza z logickej úvahy, podľa ktorej keď bolo vozidlo v servise, tak musí existovať aj faktúra za opravu a opravu vykonal servis v osobe J.X. D., takže by mala čo skúmať, vyšetrovať a hodnotiť. Žalobca sa predvolaniu J. D. nebránil, ale už z výpovede žalobcu na pojednávaní musí byť zrejmé, že opravu (provizórnu) vykonal žalobca v podstate svojpomocne a pán D. mu pomohol formou poskytnutia priestoru a náradia.

21. Na záver svojho vyjadrenia dal žalobca do pozornosti výrazný nepomer v postavení žalobcu ako bežného občana a žalovaného ako subjektu s výrazným finančným, technickým a personálnym zázemím a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

22. Žalovaný vo svojej replike k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu poukázal na viacero ustanovení zákona č. 381/2001 Zb., ktoré oprávňujú poisťovňu kontrolovať rozsah a spôsob opravy poškodeného vozidla.

23. V ďalšom poukázal na fakt, že žalobca nepristavil motorové vozidlo k ohliadke, čím nepreukázal svoje nároky tak ako žalovaný vyššie prezentoval, preto žalovaný nevedel stanoviť výšku škody, ktorá by sa preukázala jedine tak, že by pristavením vozidla na ďalšiu ohliadku mohol žalovaný zistiť rozdiel medzi uplatňovanými nárokmi žalobcu a už uhradenou škodou zo strany žalovaného.

24. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný namietol opravu poškodeného vozidla v nezmluvnom servise, považoval žalobca za nepravdivé, keď žalovaný nikdy nespochyboval nezmluvného opravcu poškodeného vozidla. Spochybňoval však nepreukázanie tejto opravy u opravcu J. D., pretože žalobca nevedel preukázať, aké náklady mal v súvislosti s opravou u tohto autoopravcu, ktorý mu nevystavil faktúru a podľa žalobcu mu ju mal vystaviť až po skončení sporu. Z uvedeného dôvodu preto žalovaný žiadal, aby ho vypočuli ako svedka, čo mu nebolo umožnené, keď výsluchom tohto svedka by sa preukázali náklady súvisiace s opravou vozidla u uvedeného autoopravcu.

25. Odvolací súd v zmysle § 470 ods. 2 CSP prejednal vec podľa Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 01.07.2016 a odvolanie žalovaného bolo podané pred týmto dátumom. V prípade žalovaného ide teda o právo na prejednanie odvolania, ktoré mu vzniklo podľa doterajších právnych predpisov, teda z hľadiska princípu legitímneho očakávania i právnej istoty je treba jeho odvolanie prejednať podľa právnej úpravy účinnej v čase, kedy toto bolo podané. V podmienkach právneho a demokratického štátu majú právne normy pôsobiť v zásade do budúcnosti. Princíp právnej istoty je nepochybne neoddeliteľnou súčasťou princípu právneho štátu za účinného čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Súčasťou princípu právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok je aj zákaz retroaktivity, t.j. zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov. Pokiaľ niekto konal a postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný spätným pôsobením právneho predpisu, alebo niektorého jeho ustanovenia. Neskorší právny predpis nemôže ukladať povinnosti, resp. meniť právny status subjektu práva spätným pôsobením právneho predpisu, ktorý v čase jeho konania neexistoval, a ktorého právnu úpravu nemohol poznať. Subjekt práva už nemôže ovplyvniť svoje právne postavenie nadobudnuté v minulosti. Odvolací súd teda podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

26. Krajský súd v Prešove preto ako odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p.. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd je viazaný rozsahom

a dôvodmi podaného odvolania. Rozsah preskúmacieho práva a povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom odvolania, ktorým sa rozumejú výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie a dôvodmi odvolania, ktorými sú námietky proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia v súlade s ust. § 205 ods. 2; § 205a O. s. p.. Nad rámec rozsahu a dôvodov nebol odvolací súd oprávnený ani povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v zmysle ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. vo veci nenariadil pojednávanie, ale po preskúmaní napadnutého rozsudku zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

27. Úvodom je potrebné uviesť, že odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného, ktorý z dôvodu, že žalobca opätovne nepristavil motorové vozidlo na tzv. „doohliadku“ uvádzal, že preto nedošlo k „dolikvidácii“ poisťnej udalosti. Podľa odvolacieho súdu k tomuto je potrebné uviesť, že opätovná požiadavka žalovaného ako poisťovne na tzv. „doohliadku“ nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zákona č. 381/2001 Zb. o povinnom zmluvnom poistení a zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď žalovaný mal možnosť vykonať ohliadku motorového vozidla po nahlásení škodovej udalosti žalobcom a toto aj urobil, preto podmieňovať vyplatenie celého poistného plnenia opätovnou ohliadkou možno považovať zo strany žalovaného za šikanózne, keď žalobca nijako nebránil žalovanému v rámci ohliadky preskúmať všetky poškodené časti motorového vozidla a rovnako si z tejto ohliadky vyhotoviť fotografický alebo iný záznam.

28. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

29. Podľa § 790 písm. c) Občianskeho zákonníka, poisťiteľ možno najmä zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

30. Podľa § 797 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

31. Podľa § 822 Občianskeho zákonníka, z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poisťnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poisťných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

32. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

33. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

34. Podľa § 15 Zák. č. 381/2001 Z.z. je poškodený povinný svoj nárok preukázať.

35. Z uvedeného je zrejmé, že poskytnuté poisťné plnenie má byť v takom rozsahu, aby poškodenému bola nahradená škoda v rozsahu, ktorý je preukázaný. Rozsah škody určuje ust. § 442 Občianskeho zákonníka. Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Občiansky zákonník nedefinuje pojem „skutočná škoda“. Podľa ustálenej judikatúry sa pod skutočnou škodou rozumie ujma, ktorá predstavuje zmenšenie majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobiť škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch) spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení veci a predstavujúca majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Predstavuje tak náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti.

36. Ustanovenie ods. 2 § 799 Občianskeho zákonníka hovorí o tom, že kto má právo na plnenie je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poisťné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Z uvedených ustanovení jednoznačne vyplýva oprávnenie poisťiteľa vyžiadať si doklady súvisiace s opravou poškodeného motorového vozidla pre objektivizáciu výšky poskytnutého poisťného plnenia, ako sú faktúry, rozpočty opráv atď., resp. vypočít osobu, ktorá vykonávala opravu tohto motorového vozidla na preukázanie skutočne spôsobenej škody žalobcovi. Žalobca spolu so žalobným návrhom súdu predložil doklady preukazujúce komunikáciu so žalovaným, z ktorých okrem iného vyplýva, že potom ako predložil žalovanému znalecký posudok, odmietol poskytnúť akékoľvek doklady súvisiace s opravou motorového vozidla, preto pokiaľ si žalobca zabezpečil opravu poškodeného motorového vozidla v autoservise, ktorý nebol zmluvným autoservisom žalovaného, mal doložiť fakturáciu tohto servisu tak, aby boli presne špecifikované použité náhradné diely ako aj cena prác, t.j. či skutočne boli pri oprave použité originálne diely, s ktorými počíta predložený znalecký posudok znalca H. S.. Pokiaľ teda po stanovení výšky poisťného plnenia žalovaným, ktorého likvidátor vypočítal výšku škody v nižšej miere si dal žalobca vypracovať znalecký posudok, ktorý stanovil výšku škody na motorovom vozidle vo väčšie miere, bol žalobca povinný predložiť doklady o oprave tohto motorového vozidla, ktoré by preukazovali, že výška spôsobenej škody na motorovom vozidle žalobcu bola väčšia než ako to stanovil likvidátor žalovaného.

37. Okresný súd nijako nezdôvodnil svoj záver, podľa ktorého zo znaleckého posudku vyplýva, že suma, ktorú určil v znaleckom posudku znalec je sumou, ktorú poškodený musí vynaložiť tak, aby vec uviedol do pôvodného stavu. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami absentuje jeho myšlienkový postup nielen s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania, keď súd prvej inštancie neuviedol prečo nevyočul navrhovaného svedka, ktorý vykonával opravu motorového vozidla, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery súdu prvej inštancie, prečo nezohľadnil, resp. sa nezaoberal výškou skutočne vynaložených nákladov žalobcom na uvedenie motorového vozidla do pôvodného stavu pred nehodou, ale vychádzal výlučne z podaného znaleckého posudku znalca A.. H. S..

38. Rovnako pokiaľ sa týka odvolacích námietok žalovaného týkajúcich sa úrokov z omeškania, je potrebné poukázať na ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého poisťné plnenie je splatné do 15 dní len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinností poisťiteľa plniť. Skončenie vyšetrenia je potrebné na zistenie rozsahu povinností poisťiteľa plniť. Okresný súd neuviedol prečo sa žalovaný s poisťným plnením dostal do omeškania už od 23.09.2014 a pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada so všetkými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

39. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo, keď okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci tak ako to namietal v rámci svojho odvolania žalovaný s poukazom na vtedy platné a účinné ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. ako aj nedostatočným zdôvodnením k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď okresný súd svoje rozhodnutie vo fakticky relevantných záveroch dostatočne neodôvodnil ani právne ani vecne, nie je možné tento nedostatok napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

40. Ako už bolo skôr konštatované poisťovňa je povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie motorového vozidla porovnaním účelne vynaložených nákladov na náhradné diely a materiál. Ak oprava tak ako v prejednávanej veci nebola vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v žalobcom určenej opravovni vychádzajúc z fakturácie pre žalobcu. V tomto prípade je treba si porovnať účtované náklady servisných služieb pre žalobcu s obvyklými nákladmi na opravu s inými servismi, s tým, že žalobca je povinný preukázať originalitu použitých náhradných dielov.

41. Súd prvej inštancie však nárok žalobcu z vyššie uvedených hľadísk neposudzoval, preto odvolací súd v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom už po zrušení a vrátení veci bude súd prvej inštancie pokračovať v súlade s novou procesnou normou - Civilným sporovým poriadkom, pričom v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

42. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).